

paa, at der til Post- og Befordringsvæsenets Ledelse ansættes en Generaldirektør, som staar direkte under Indenrigsministeren. Deraf følger altsaa, at Tanken om at sætte et Sekretariat ind i Ministeriet og den deraf befrugtede juridiske Styrelse med det Samme bortfalder. Jeg har aldrig ønsket, at der skulde være et Mellemled mellem Postvæsenet og Indenrigsministeriet, fordi jeg tror, at det i flere Henseender er uheldigt, og fordi jeg tror, at Indenrigsministeren hellere maa have postalisk Assistance. Man har været saa bange for, at det skulde blive et Departement i Ministeriet, og troet, at det betegnedes en juridisk Styrelse, men det er ingenlunde Tilfældet. Der har ganske vist været en Tid fra 1870—83, hvor det kunde siges, idet Postvæsenet dengang kom ind under Ministeriet som et særligt Departement, derved betegnedes en administrativ Styrelse. Allerede i 1883, om jeg hukker ret, blev Postvæsenets Oberbestyrelse imidlertid udsøgt, og den Mand, der var Kommitteret under Departementet, blev sat til selvstændig Leder af Postvæsenet. Det blev ganske vist en særegen Stilling, idet han egentlig blev Kontorchef med Generaldirektørs Tillæg. Men i Virkeligheden er han Chef og en temmelig uafhængig Chef for Postvæsenet. Der er flere Mærkeligheder ved hans Stilling, blandt Andet rangerer han under sine Underordnede, Postinspektørerne, og der er flere andre Abnormiteter. Han er Generaldirektør og Departementschef i Funktion, han lønnes som Kontorchef med personligt Tillæg, og han rangerer under sine Underordnede, det er altsaa et temmelig uholdbart Forhold. Jeg har fundet mig i at blive staaende derved indtil videre, fordi det engang maatte komme til at ordne sig selv. En Generaldirektør i den Forstand, hvori det her foreslaas, direkte under Ministeren, vil overtage Ledelsen af Postvæsenet omtrent i samme Omfang, som det, hvori Generalpostdirektøren i sin Tid overtog det, omend med en noget uvidet Myndighed, for Resten ikke megen. Det er navnlig flere Ansættelser, han kommer til at afgjøre paa egen Haand, af dem, Ministeren nu afgjør, Noget, jeg i og for sig har nogen Tvivl ved, men som jeg dog kan finde mig i. Man har været meget bekymret for Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Direktorat skulde placeres i Ministeriet eller andetsteds, s. Ex. paa Postgaarden. Jeg skal dertil sige, at for mig kan det gjerne komme paa Postgaarden, naar jeg faar en passende Bevilling dertil. For Dieblisset er Forholdet alt Andet end smukt og heldigt, det er nemlig saaledes, at vedkommende Chef sidder i Ministeriet, det vil sige har sit Lo-

kale i Ministeriet, thi det er jo det, det alene dreier sig om her, medens han har et andet Kontor paa Postgaarden. Postrevisionskontoret sidder paa Postgaarden, medens dets Chef har Lokale i Ministeriet. Jeg har derfor ikke Noget imod, at man faar det Altsammen samlet paa et Sted, hvis man kan — man kan vanskelig faae det samlet i Ministeriet, men maaste man faae det samlet paa Postgaarden, hvis Rigsdagen vil give den dertil nødvendige Bevilling, thi før kan det unegtelig ikke ske. Forholdet vil ikke give Anledning til praktiske Vanskeligheder, det har jeg altid sagt, især ikke for Ministeren, da det er vedkommende Chef, der vil have at søge Ministeren, naar det er nødvendigt. — Jeg har tilladt mig at foreslaa, at der under Generaldirektoratet skulde ansættes 3 Kontorchefer og 5 Fuldmægtige, tilligemed det fornødne Antal Assistentter, hvortil Summen bevilges paa de aarlige Finantslove; at Ministeren kan faae den der, tvivler jeg ikke om, det har altid været Tilfældet. Man har hertil knyttet et andet Spørgsmaal. Man synes nemlig at være i den Bidsfarelse, at den nuværende Styrelse, der sidder i Ministeriet, men er et Direktorat, i Virkeligheden er en juridisk Styrelse. Det kan maaste være af Interesse at ophjse, hvorledes Tilgangen har været siden 1883, da Postdepartementet blev udsøgt fra det egentlige Ministerium og blev en selvstændig Afdeling, og særlig siden jeg har haft den Ære at lede Ministeriet og dermed Postdepartementet. Der har ikke været saa ganske ringe Tilgang i de senere Aar, og for Dieblisset findes der i Oberbestyrelsen for Postvæsenet 2 juridiske Kandidater blandt Assistentterne — det er kun Assistentterne jeg taler om — 6 statsvidenskabelige Kandidater og 4 Mænd uden Examen eller i alt Fald kun med Præliminæregamen — den have de jo Alle — som ere tagne ud af den praktiske Posttjeneste. Det forekommer mig, at der er en saa tydelig Tendents til at gaa bort fra den juridiske Styrelse, hvis den skal betegnes ved Ansættelsen af juridiske Kandidater, thi der er jo altsaa kun 2 af 12, der have denne Examen. Hvis man derimod vil gaa saa vidt, ligefrem at forbyde at tage den Slags Folk, saa maa jeg modsætte mig det paa det kraftigste. En Ting maa man ikke glemme, og det er, at der kræves adskilligt Andet til Oberbestyrelsen, end til at bestyre et Postkontor. Der kræves dertil megen administrativ Dygtighed og en meget betydelig Sprogkundskab. Det er nødvendigt, at 3 Sprog ere fuldstændig vel repræsenterede i Postvæsenets Oberbestyrelse, og der kræves til denne, som til enhver Administration, en høiere Dannelse; naar man ikke har den, kan man ikke